

עמ"ת 38458/03/20 - סמיח גבועה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 38458-03-20 גבועה (עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט אלון אינפלד

סמיח גבועה (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד עמית דויטשר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רומן זילברמן

החלטה

לפני ערר על החלטתו של בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט אמיר דורון) מיום 9.3.20, בה נקבע שיש ראיות לכאורה נגד העורר, כי יעצר עד החלטה אחרת וכי ינתן בעניינו תסקיר מעצר, לבחינת אפשרות שחרורו בחלופת מעצר.

רקע, החלטה וטענות בערר

- ביום 9.2.20, לקראת השעה 15:00 נעצר העורר יחד עם חברו לכתב האישום, נאיף. השניים נתפסו ברכב של נאיף, בו נהג העורר, כאשר בו נמצא שלל שיוחס לשלוש עבירות רכוש משמעותיות לכאורה. המדובר בשלשה אירועים, שאירוע ערב קודם סביב שעה 22:00, בהם התפרצו לשלשה כלי רכב שונים של בעלי מלאכה באשדוד, ואשר מהם נגנבו כלי עבודה יקרים ואף כלים יקרים מאוד. העורר מואשם בשלשה אישומים הנוגעים לשלשה אירועים אלה.
- העורר חולק על קיומן של ראיות לכאורה, אף כי נאיף, בעל הרכב, הסכים כי קיימות ראיות לכאורה נגדו. יאמר מיד כי מהחלטת בית המשפט ומעיון בתיק החקירה עולה כי הראיות נגד העורר ונאיף מצריכות הסבר טוב.
- גרסתו של נאיף היא כי מצא את כל הכלים על כביש שעה קלה קודם למעצר, וכי לא היה כלל באשדוד בערב הרלוונטי.
- העורר בהודעתו הראשונה טען כי נוכחותו ברכב תמימה. אמנם, נאיף הוא חברו ואמנם העורר נהג ברכב זה בעבר. אולם, הוא הגיע אל הרכב באותו יום כשעה לפני מעצרו, ראה תיק במושב האחורי, אך לא היה מודע לכך שבתיק יש כלים גנובים ולא ידע מה יש בתא המטען מאחור. לדבריו הוא נוהג עבור חברו, שכן אין לחברו רישיון נהיגה. העורר הוסיף, קיבל את הרכב בבוקרו של יום מנאיף, נסע לחברון בגפו והחזיר הרכב לחברו. לאחר מכן פגש שוב בנאיף ובמהלך נסיעתם הם נעצרו. העורר טען כי בעת שהייתו ברכב בבוקר כלי העבודה לא היו ברכב, ואין הוא יודע מנין הגיעו.

5. בחקירתו השנייה הוטחו בו אישומים קונקרטיים וראיות קונקרטיות. העורר הכחיש כי היה באשדוד בזמן האמור, וטען כי לא נהג ברכב אלא שעה קלה לפני מעצרו. העורר עמד על גרסה זו גם כאשר הוטח בו כי הטלפון שלו, ושל נאיף מאוכנים יחד באותו ערב, ובשעות הרלוונטיות הוא עצמו אוכן באשדוד. יחד עם זאת, העורר אישר כי אכן הוא צולם ברכב של נאיף במחסום מיתר, ערב הגניבה בשעה 19:32, אך הכחיש כי הוא אשר מצולם עם הרכב בקרבת אשדוד בשעה 21:16. העורר לא ידע להסביר כיצד הטלפון שלו אוכן בשעה 21:16 באשדוד. בהצטבר שאלות החוקר אודות גרסתו, החל העורר לשמור על זכות השתיקה.
6. עוד עולה מחומר הראיות כי הרכב של נאיף צולם במחסום מיתר בשעה 19:32, נכנס לישראל (העורר אישר כאמור כי נראה בתמונה זו). הרכב נראה גם במצלמת אבטחה באשדוד בשעה 21:16. בשעה 22:02, נראה בצילום מטושטש רכב מאוד דומה, שאינו מזוהה בביטחון, ממנו יורדים שניים ומצבעים את אחת העבירות בעיר אשדוד.
7. מתדפיסי הטלפון עולה כי הטלפון של נאיף והטלפון של העורר נקלטו שניהם סמוך לכרמים בשעה 19:32 ושעה 19:37 בהתאמה. הטלפון של העורר נקלט בשעה 21:16 באשדוד.
8. הסנגור טען שנכח חלוף הזמן, למעלה מ-12 שעות, בין הפריצות לבין התפיסה, לא ניתן לראות בכך חזקה תכופה, מה גם שאין בטחון כי העורר צריך היה להבחין בכלים חריגים, ברכב זה שאינו שלו. כן טען הסנגור כי הראיות בדבר האיכון אינן קבילות באשר לא ניתן בעניין אישור בדבר רשומה מוסדית. עוד הצביע הסנגור על כך שתדפיסי מחקר התקשורת אינם שלמים.
9. בית משפט השלום קבע כי שילוב הראיות אכן מלמד כי העורר ונאיף היו יחד, כי השניים היו באשדוד ברכב זה, וכי הם אשר ביצעו את העבירה. נקבע הרכוש הגנוב רב מאוד, ולא ייתכן שהעורר לא שם לב לכך, ומכל מקום יצטרך לעמוד לשכנע בטענה זו את בית המשפט בתיק העיקרי. בית המשפט נתן משקל רב גם לשתיקת העורר רק החל משלב מסוים בחקירתו, דבר המחזק הראיות נגדו.
10. לעניין עילת המעצר, נקבע כי מדובר בשלוש עבירות משמעותיות, שעניינן אמנם עבירות רכוש, אך הן מתוכננות ונעשו בצוותא. למשיב הרשעה קודמת אחת, עם מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו. לפיכך נקבע שאין לבחון חלופת מעצר בטרם ינתן תסקיר מעצר בעניינו של העורר. לפיכך, נדחה ההליך למתן תסקיר.
11. בערר חוזר הסנגור על טענותיו. במרכזן כי ראית האיכון אינה ראיה. מעבר לקבילות הטכנית ללא רשומה מוסדית, קובל הסנגור על כך שאין חוות דעת מומחה, או לפחות מפת אתרים, המלמדת על קרבה כלשהי של איכון הרכב למקומות בהן בוצעו העבירות. כן נטען כי עצם האיכון באשדוד שעה קלה לפני העבירות לא מוכיחה את ביצוע העבירות.
12. לעניין עילת המעצר טען ב"כ העורר כי יש קושי כעת בעריכת תסקירים, עקב מצב החירום, ומטעם זה יש להורות על חלופה גם ללא תסקיר.
13. המשיבה תמכה יתדותיה בהחלטת בית משפט קמא. הודגש כי החסרים באיכון הם טכניים וימולאו. ואכן, לאחר הדיון הוגש לבית המשפט אישור בדבר רשומה מוסדית ופלט מלא לכאורה של הטלפונים על דיסק. נטען כי הראיות

המוכיחות את אשמת העורר נלמדות מהמכלול, משהייתו ברכב לפני העבירה ואחריה, ומשהייתו עם נאיף לכאורה בזמן הרלוונטי.

דין

14. אפתח ואציין כי מדובר בערר על החלטת ביניים, שכן אין מדובר בהחלטה על מעצר עד תום ההליכים, אלא החלטה בדבר דחייה למתן תסקיר. בימים כתיקונם, לא היה בטענות הערר כדי להצדיק דיון בשלב הביניים בערר זה. יחד עם זאת, לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ועיון בחומר הראיות, יש מקום לקבל הערר באופן חלקי. אמנם רואה אני את טענות המשיבה לעניין הראיות ואולם טענות העורר לעניין העילה מקבלות משנה משמעות, נוכח היותנו בתקופת התפרצות הקורונה, ותקנות שעת חירום.

15. מבחינת **הראיות**, חשוב להדגיש כי ניתנה התעודה בדבר רשומה מוסדית, ובכך הפך האיכון לקביל. התדפיסים נראים חסרים, אך מדובר בתדפיסים חלקיים מתוך דיסק הכולל את מלוא הפרטים כפי שהועברו מחברת הסלולר, כפי שנמסר. אין ממש בטענה שהאיכון אינו מהווה ראיה לכאורה ללא עדות מומחה. האיכון יכול לשמש ראיה כאשר מדובר בהבחנה בין עיר לעיר, בוודאי כאשר העורר וחברו נאיף אינם מתגוררים בשום מקום המתקרב לאשדוד, ולא נתנו בחקירתם כל הסבר כיצד נקלטו באשדוד דווקא. קליטה, שבאה לידי ביטוי הן באיכון הטלפון של העורר באשדוד והן בצילום אחד וודאי של הרכב במצלמת אבטחה באשדוד, כארבעים דקות לפני ביצוע העבירות.

16. על רקע האמור, בשים לב שנתפס רכוש רב מאוד משלשה אירועים שונים בתוך הרכב של נאיף, הרכב היה באשדוד ערב קודם, סמוך לשעת ביצוע העבירה, ואחד ממעשי העבירה צולם ובו רואים שניים ברכב דומה לרכב של נאיף המבצעים העבירה. בהעדר גרסה שיש בה תחילת הסבר לכל זאת, המסקנה היא כי הגנבים היו ברכב של נאיף וביצעו את העבירות. טענת הסנגור לפיה הרכוש נתפס רק 14 שעות לאחר המעשה, ולפיכך אין מדובר בחזקה תכופה שובה את הלב. אולם, טענה זו אינה מתיישבת עם יתר הראיות, ובעיקר לא עם כמות הרכוש הגנוב, משקלו ונפחו, ובהעדר כל גרסה עקיבה של החשודים המסבירה את הימצאות הרכוש ברכב.

17. העורר עצמו קשור באופן הדוק לרכב ולנאיף בלילה זה. הרי הוא אישר כי היה עם נאיף ברכב ערב קודם מעצרו, בשעה 19:32 במעבר מיתר, זמן לא ארוך לפני ביצוע העבירות. העורר עצמו סיפר כי היה ברכב הזה גם בשעות הבוקר, בין העבירה לבין התפיסה, ונסע לחברון. זאת, שעות ספורות לאחר הפריצות. העורר סיפר כי לנאיף אין רישיון נהיגה וככלל העורר הוא זה אשר נוהג ברכב עבורו. כך, קשר העורר עצמו אל הרכב שעתיים ומחצה לפני העבירה ושעות ספורות לאחר העבירה. העורר לא הסביר את האיכון שלו באשדוד כארבעים דקות לפני העבירה בעת שגם הרכב באשדוד. כאמור, כאשר העורר קלט בחקירה את הראיות המצטברות נגדו, החליט לפתע לשמור על זכות השתיקה. בנסיבות אלה, **יש לקבוע כי הראיות לכאורה נגד העורר טובות, ודי בהן כדי להצדיק מעצר.**

18. לענין **עילת המעצר** מדובר ברכוש רב במיוחד, בשלוש עבירות מתכוננות היטב, ואשר בוצעו בצוותא. די בכך כדי להקים עילת מעצר. בשים לב לעבר הפלילי, אשר לדברי בית המשפט כולל הרשעה אחת אך זו כוללת מאסר על תנאי, יש לקבוע שכל חלופה מוצעת צריכה עיון זהיר. לכן, כהחלטה בימים כתיקונם, מובנת לי החלטת בית המשפט להמתין למתן תסקיר.

19. אולם, החלטת בית המשפט ניתנה לפני הכניסה לתוקף של **תקנות שעת חירום**. ביום הדיון בערר נמסרה הודעה בתיק בית משפט השלום לפיה **שירות המבחן אינו מכין תסקירי מעצר חדשים**, עקב מצב החירום, בהעדר אפשרות לפגוש עצורים ונוכח צמצום כוח האדם. הן משיקול זה והן משום שלפי תקנות שעת חירום יש ליתן משקל למצב החירום במסגרת שיקולי המעצר, דומה כי יש מקום לבחון חלופת מעצר גם ללא תסקיר. שכן, אין זה מסוג התיקים בהם לא יעלה על הדעת להורות על שחרור ללא תסקיר.

20. יתרה מכך, נוכח מצב החירום, בימים אלה, **ניתן לדקדק מעט פחות מהראוי בטיב החלופות, על מנת להקדים ולהביא לשחרור ממעצר בפועל. עם זאת, אין להתנתק מעקרונות היסוד, וברי כי חלופות מעצר צריכות לכלול את יסודות הפיקוח היעיל של הערבים, אפשרות הפיקוח של רשויות החוק ומנוף כלכלי שיש בו ממש כדי להרתיע מפני הפרה.**

21. לפיכך, **למרות שבית משפט קמא לא טעה על פי הנתונים שהיו לפניו, הערר מתקבל חלקית.** הערר מתקבל במובן זה שהסנגור רשאי להציע חלופת מעצר. זו תכלול מעצר בית מלא בפיקוח ערבים מעולים עם הפקדה מכבידה מאוד או מעצר בית מלא בהרחקה משמעותית, ואז נדרש רק ערבים טובים והפקדה מועטה יחסית. הסנגור יגיש הצעתו לבית משפט השלום, אשר יבחן אפשרות זו כחכמתו, במסגרת השיקולים האמורים. עד הדיון בהצעה כאמור, המשיב ישאר עצור עד החלטה אחרת.

ניתנה היום, כ"ו אדר תש"פ, 22 מרץ 2020, בנוכחות הצדדים.

אלון אינפלד, שופט